

Europeiska unionens officiella tidning

C 229

fyrtiosjunde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

14 september 2004

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
2004/C 229/01	Eurons växelkurs	1
2004/C 229/02	Offentliggörande av en ansökan om registrering i enlighet med artikel 6.2 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar	2
2004/C 229/03	Riktlinjer för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk	5
2004/C 229/04	Tillkännagivande enligt artikel 27.4 i rådets förordning nr 1/2003 om ärende COMP/C.2/37.214 – Gemensam försäljning av medierättigheterna till tyska bundesligan ⁽¹⁾	13
2004/C 229/05	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.3545 – Rewe/ASP) ⁽¹⁾	16
2004/C 229/06	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.3539 – Goldman Sachs/QMH) ⁽¹⁾	16

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

13 september 2004

(2004/C 229/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,2236	LVL	lettisk lats	0,6613
JPY	japansk yen	134,91	MTL	maltesisk lira	0,4276
DKK	dansk krona	7,437	PLN	polsk zloty	4,398
GBP	pund sterling	0,6801	ROL	rumänsk leu	41 100
SEK	svensk krona	9,0915	SIT	slovensk tolar	239,91
CHF	schweizisk franc	1,5417	SKK	slovakisk koruna	40,075
ISK	isländsk krona	87,66	TRL	turkisk lira	1 839 000
NOK	norsk krona	8,3495	AUD	australisk dollar	1,7545
BGN	bulgarisk lev	1,9559	CAD	kanadensisk dollar	1,5816
CYP	cypriotiskt pund	0,5773	HKD	Hongkongdollar	9,5437
CZK	tjeckisk koruna	31,649	NZD	nyzeeländsk dollar	1,8614
EEK	estnisk krona	15,6466	SGD	singaporiensk dollar	2,0788
HUF	ungersk forint	249,22	KRW	sydkoreansk won	1 401,08
LTL	litauisk litas	3,4528	ZAR	sydafrikansk rand	8,0192

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

Offentliggörande av en ansökan om registrering i enlighet med artikel 6.2 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar

(2004/C 229/02)

Genom detta offentliggörande tillgodoses den rätt till invändningar som fastställs genom artiklarna 7 och 12d i ovan nämnda förordning. Alla invändningar mot ansökan skall göras genom den behöriga myndigheten i medlemsstaten, i ett WTO-land eller i ett tredjeland som godkänts i enlighet med artikel 12.3 inom sex månader efter detta offentliggörande, som sker av de motiv som anges nedan, särskilt punkt 4.6, genom vilka ansökan bedöms kunna godtas enligt förordning (EEG) nr 2081/92.

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2081/92

"TUSCIA"

EG-nr: IT/00210/8.10.2001

SUB (X) SGB ()

Denna sammanfattning har tagits fram i informationssyfte. För komplett information, särskilt till producenterna av produkter av den skyddade ursprungsbeteckningen eller den skyddade geografiska beteckningen i fråga, är det bäst att använda den fullständiga versionen i produktspecifikationen som kan erhållas antingen hos nationella myndigheter eller hos Europeiska kommissionen ⁽¹⁾

1. *Behörig myndighet i medlemsstaten:*

Namn: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali
Adress: Via XX Settembre, 20 – I-00187 Rom
Tfn: (39-06) 481 99 68
Fax: (39-06) 42 01 31 26
E-post: qualita@politicheagricole.it

2. *Grupp:*

2.1 Namn: Consorzio per la tutela e la valorizzazione della produzione olivicola della provincia di Viterbo
2.2 Adress: Via Matteotti, 73 – I-01100 Viterbo
2.3 Sammansättning: producent/bearbetningsföretag (X) andra ()

3. *Produkttyp:*

Klass 1.5 – Oljor och fetter – Extra jungfruolja

4. *Produktspecifikation:*

(Sammanfattning av kraven i artikel 4.2)

4.1 Namn: "Tuscia"

4.2 Beskrivning: Extra jungfruolja med följande egenskaper:

- Färg: smaragdgrön med inslag av guldgult.
- Doft: fruktig som påminner om doften av en sund, färsk frukt som plockats när den är som mognast.
- Smak: medelfruktig, med en viss bitterstark eftersmak.
- Total syrahalt, uttryckt som oljesyra per vikt: högst 0,5 gr per 100 gr olja.
- Peroxidvärde: < 12 Meq O₂/kg.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen – Generaldirektoratet för Jordbruk – Kvalitetspolitik för jordbruksprodukter – B-1049 Bryssel

- 4.3 Geografiskt område: De oliver som används för framställningen av den extra jungfruoljan "Tuscia" odlas och bearbetas i följande kommuner i provinsen Viterbo i regionen Latium: Acquapendente, Bagnoregio, Barbarano Romano, Bassano in tenerina, Bassano Romano, Blera, Bolsena, Bomarzo, Calcata, Canepina, Capodimonte, Capranica, Caprarola, Carbognano, Castel S. Elia, Castiglione in Teverina, Celleno, Civita Castellana, Civitella d'Agliano, Corchiano, Fabrica di Roma, Faleria, Gallese, Gradoli, Graffignano, Grotte di Castro, Latera, Lubriano, Marta, Montalto di Castro (delvis), Montefiascone, Monteromano, Nepi, Oriolo Romano, Orte, Piansano, Proceno, Ronciglione, S. Lorenzo Nuovo, Soriano nel Cimino, Sutri, Tarquinia, Tuscania (delvis), Valentano, Vallerano, Vasanello, Vejano, Vetralla, Vignanello, Villa S. Giovanni in Tuscia, Viterbo och Vitorchiano. En beskrivning av de områden som endast till en del ingår i produktionsområdet återfinns i produktspecifikationen.
- 4.4 Bevis på ursprung: Oliver har odlats i det aktuella området sedan det sjätte århundradet f. Kr., då odlingarna började breda ut sig som en följd av handelsutbytet mellan etruskerna å ena sidan och fenicierna och grekerna i Magna Graecia å andra sidan. Man har påträffat olivkärnor i några arkeologiska utgrävningar i södra Etrurien, i provinsen Viterbo.

Området Tuscia, som idag motsvarar provinsen Viterbo, ingick ursprungligen i området Etrurien, som av dess invånare, de s.k. etruskerna eller etruerierna, på latin kallades Hetruria eller Aetruria. Från och med det andra århundradet e. Kr. började romarna även använda namnet Tusci eller Tuscia om området. Med tiden blev Tuscia den officiella beteckningen på Etrurien, vilket framgår av den administrativa reform av det antika Italien som genomfördes av kejsar Diocletianus (284–305). Invånarna i Tuscia ägnade sig bl.a. åt olivodling och framställning av olivolja, vilket framgår av målningar som återfunnits i etruskiska gravar. Så småningom började även romarna att ägna mycken tid åt olivodling. På sina gårdar (villae), som låg utspridda över hela Tuscia, odlade de oliver och bearbetade dem i närliggande kvarnar. Ett typiskt exempel härpå kan man beskåda i Civita di Bagnoregio. I vissa lokala produktionscentra (som t.ex. Fabrica di Roma och Civita Castellana) tillverkades även under flera sekel de keramikkrus som användes för transporten och lagringen av oljan.

- 4.5 Framställningsmetod: Den extra jungfruoljan "Tuscia" framställs av oliver av sorterna Frantoio, Caninese och Leccino som, tillsammans eller var för sig, skall utgöra minst 90 % av träden i varje enskild olivlund. Det får förekomma högst 10 % av andra sorter i olivlundarna.

I det aktuella området är olivodlingen en av de mest utbredda grödorna, med specialiserade odlingar med 150–300 träd per hektar. Intensiva odlingar med mer än 300 träd per hektar förekommer likaså och blandade odlingar med upp till 100 träd per hektar.

I de specialiserade odlingarna har träden oftast en buskig krona, en krona i Y-form, konisk krona med rak genomgående stam och omvänd konisk krona. De blandade odlingarna har framför allt träd med konisk krona med flerdelad stam och obesuren krona. Beskärning sker i allmänhet varje år, medan beskärning i föryngringssyfte sker med längre intervaller.

En målinriktad och integrerad skadedjursbekämpning genomförs på grundval av de riktlinjer som utfärdats av lokala organ. Det är förbjudet att använda ogräsbekämpningsmedel och medel som torkar ut marken.

Skörden av oliverna sker direkt från träden och skall äga rum i det utvecklingsstadium då fruktskalet börjar mogna på ytan, och i vilket fall som helst inte senare än den 20 december för tidiga sorter (Leccino, Frantoio, Maurino, Pendolino) och senast den 15 januari för sena sorter (Caninese, Moraiolo).

Det är förbjudet att använda medel som gör att oliverna faller till marken av sig själva. Olivproduktionen är på högst 9 000 kg per hektar på de specialiserade odlingarna, medan produktionen per träd i de blandade odlingarna ligger på högst 90 kg. Oliverna skall transporteras till kvarnen samma dag som de skördas och skall bearbetas inom ett dygn efter leveransen. Oliverna skall transporteras i lämpliga behållare.

Följande metod skall användas vid utvinning av oljan:

- Tvätt med rumstempererat vatten av dricksvattenkvalitet, sortering och avlägsnande av bladen.
- Krossning med lämpliga pressar.
- Pressning vid en temperatur på högst 3 °C och under högst 60 minuter.
- Fysisk extrahering med hjälp av mekanisk utrustning som pressning, kontinuerlig centrifugering, filtrering följt av pressning, filtrering följt av centrifugering.

- Centrifugering av oljepresskakan: oljan och den extraherade presskakan måste omedelbart skiljas från kvarvarande vattenrester med hjälp av centrifuger av rostfritt stål. Då oljan lämnar pressen får dess temperatur inte överstiga 28 °C. Oljeutvinningen får vara högst 20 %.
- Det är förbjudet att centrifugera olivpastan två gånger utan avbrott, en metod som kallas "ripasso" (andra pressning).

Produktionen, bearbetningen och buteljeringen sker traditionsenligt inom det avgränsade området. Orsaken till att även buteljeringen sker i det avgränsade geografiska området är att detta krävs för att oljan "Tuscia" skall behålla sin kvalitet och särskilda egenskaper. Dessutom garanterar detta även att producenterna kan närvara när kontrollorganet gör sina kontroller. Den skyddade ursprungsbeteckningen är av avgörande betydelse för producenterna i området, och i linje med förordningens mål och inriktning ger den en möjlighet till ökade inkomster. Även buteljeringen äger traditionsenligt rum i det avgränsade geografiska området. För att produkten skall kunna spåras måste de producenter som vill saluföra denna extra jungfruolja med skyddad ursprungsbeteckning registrera sina olivlundar, bearbetnings- och buteljeringsanläggningar i de register som förs och uppdateras av kontrollorganet.

- 4.6 Samband med området: Området Tuscia har mycket speciella särdrag när det gäller geomorfologi och landskap. De stora vulkansjöarna Bolsena, Vico och Bracciano och de mindre sjöarna Mezzano, Monterosi och Martignano omges av bergssystemen Volsini, Cimini och Sabatini. Trots de olika höjdförhållandena har dessa områden av vulkaniskt ursprung samma särdrag. Till följd av de gynnsamma klimatförhållandena har det uppstått ett rikt djur- och växtliv. Tack vare markens mycket goda egenskaper och det gynnsamma mikroklimatet, som i första hand beror på områdets geomorfologiska förhållanden (kullar och sjöar), är området särskilt lämpligt för olivodling, vilket ger den extra jungfruolja Tuscia dess karaktäristiska och unika egenskaper.

Olivolja spelar en mycket viktig roll i det lokala köket och har ett mycket starkt band med produktionsområdet.

Klimatet är tempererat med en nederbördsmängd på omkring 900 mm om året, framför allt under vår och höst, med undantag av området Colli Cimini som kännetecknas av betydande temperaturväxlingar och större nederbördsmängder.

- 4.7 Kontrollorgan:

Namn: Camera di Commercio, Industria, Artigianato ed Agricoltura di Viterbo

Adress: Via F.lli Rosselli, 4 – I-01100 Viterbo

- 4.8 Märkning: Den extra jungfruolja skall saluföras i behållare av glas eller rostfritt stål på högst fem liter.

I märkningen skall, utöver de uppgifter som krävs enligt märkningsreglerna, den skyddade ursprungsbeteckningen "Tuscia" anges med tydlig och outplånlig text.

I märkningen skall dessutom den särskilda logotyp som tagits fram för den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen finnas med. Logotypen har utformats efter etruskiska ornament i terrakotta (antefix) som påträffats vid utgrävningarna av den etruskiska staden Acquarossa (Viterbo).

Dessa ornament har en skarp, mörk bakgrund som lyses upp av påskriften Tuscia i mörkrött. Produktspecifikationen innehåller en noggrann beskrivning av logotypen med en specificering av vilka färger som används.

- 4.9 Nationella krav:
-

RIKTLINJER FÖR GRANSKNING AV STATLIGT STÖD INOM SEKTORN FÖR FISKE OCH VATTENBRUK

(2004/C 229/03)

1. RÄTTSLIG GRUND OCH OMFATTNING

- 1.1 Föreskrifter för tillämpningen av de bestämmelser om statligt stöd som anges i artiklarna 87–89 i EG-fördraget när det gäller produktion av och handel med fiskeriprodukter ges i artikel 19.1 i rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn ⁽¹⁾ och i artikel 32 i rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter ⁽²⁾.

För principen om statligt stöds oförenlighet med den gemensamma marknaden, som fastställs i artikel 87.1 i fördraget, gäller de undantag som anges i artikel 87.2 och 87.3. Det är inom ramen för de här riktlinjerna som kommissionen avser att administrera dessa undantag inom fiskerisektorn.

- 1.2 Dessa riktlinjer skall tillämpas på hela fiskerisektorn och gäller utnyttjandet av levande akvatiska resurser och vattenbruk tillsammans med produktionsmedel, beredning och saluföring av de resulterande produkterna, men med undantag för sportfiske och fritidsfiske som inte leder till försäljning av fiskeriprodukter.

De berör alla åtgärder som utgör stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget, inklusive varje åtgärd som kan medföra en ekonomisk fördel i vilken form som helst direkt eller indirekt finansierad från offentliga myndigheters budget (nationella, regionala, provinsiella, länsvisa eller lokala) eller av andra statliga medel. Följande är t.ex. att anse som stöd: kapitalöverföringar, lån med reducerad ränta, räntesubventioner, vissa statliga tillgångar i företagskapital, stöd som finansieras genom särskild uttaxering eller skatteliknande avgifter, stöd som beviljas i form av statlig säkerhet för banklån, minskning av eller undantag från avgifter eller skatter, inklusive accelererad nedskrivning och minskning av sociala avgifter.

2. SKYLDIGHETEN ATT ANMÄLA STATLIGT STÖD OCH UNDANTAG FRÅN DEN SKYLDIGHETEN

Kommissionen påminner medlemsstaterna om deras skyldighet att underrätta kommissionen om sina planer på att bevilja nytt stöd i enlighet med artikel 88.3 i fördraget och artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽³⁾.

Enligt villkoren i punkterna 2.1 och 2.2 är dock vissa åtgärder undantagna från denna anmälnings-skyldighet.

- 2.1 Enligt artikel 19.2 i förordning (EG) nr 2792/1999 gäller inte artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget för obligatoriska ekonomiska bidrag från medlemsstaternas sida till åtgärder som medfinansieras av gemenskapen och som omfattas av de utvecklingsplaner som avses i artikel 3.3 i den förordningen och definieras i artikel 9 b i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ⁽⁴⁾, eller för vilka föreskrifter ges i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2370/2002 av den 20 december 2002 om införande av en nödatgärd från gemenskapen för skrotning av fiskefartyg ⁽⁵⁾. Följaktligen behöver medlemsstaterna inte anmäla sådant stöd till kommissionen. Dessa bidrag regleras inte av de här riktlinjerna.

⁽¹⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2369/2002 (EGT L 358, 31.12.2002, s. 49).

⁽²⁾ EGT L 17, 21.1.2000, s. 22. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

⁽³⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad 2003 års anslutningsakt.

⁽⁵⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 57.

Enligt artikel 19.3 i förordning (EG) nr 2792/1999 skall dock åtgärder genom vilka medlemsstaterna tillhandahåller offentlig finansiering som är mer omfattande än enligt bestämmelserna i den förordningen eller i förordning (EG) nr 2370/2002 som gäller obligatoriska ekonomiska bidrag, enligt artikel 19.2 i förordning (EG) nr 2792/1999, anmälas till kommissionen som statligt stöd. Dessa åtgärder skall följa de här riktlinjerna.

För att minska den administrativa börda som kan bli resultatet av att artikel 19.3 i förordning (EG) nr 2792/1999 tillämpas och för att underlätta utbetalningen av medel från gemenskapens strukturfonder har medlemsstaterna ett intresse av att tydligt skilja mellan de obligatoriska ekonomiska bidrag som de avser att bevilja för att medfinansiera gemenskapsåtgärder inom ramen för Fonden för fiskets utveckling (FFU) enligt artikel 19.2 i förordning (EG) nr 2792/1999, som inte behöver anmälas, och statligt stöd som kräver anmälan.

2.2 Medlemsstaterna behöver inte anmäla statligt stöd inom fiskerisektorn som uppfyller villkoren i de förordningar om gruppundantag som kommissionen har antagit som en följd av artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd⁽¹⁾. Sådana stöd inbegriper

— stöd som uppfyller villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 1595/2004 av den 8 september 2004 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeriprodukter⁽²⁾,

— stöd för utbildning enligt villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning⁽³⁾,

— stöd för forskning som uppfyller de villkor som anges i kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag⁽⁴⁾,

— sysselsättningsstöd enligt villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 2204/2002 av den 12 december 2002 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt sysselsättningsstöd⁽⁵⁾,

— stöd som uppfyller villkoren i varje framtida förordning som antas av kommissionen som en följd av artikel 1 i förordning (EG) nr 994/98 och som är giltig inom fiskerisektorn.

2.3 Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse⁽⁶⁾ gäller inte för fiskeriområdet.

3. PRINCIPER

3.1 Inom fiskerisektorn syftar gemenskapens politik, liksom inom andra ekonomiska sektorer, till att förhindra snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden.

Statligt stöd inom fiskerisektorn är berättigat endast om det är förenligt med målen för konkurrenspolitiken och för den gemensamma fiskeripolitiken enligt de här riktlinjerna och särskilt enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken⁽⁷⁾ och förordningarna (EG) nr 2792/1999 och (EG) nr 104/2000.

⁽¹⁾ EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 291, 14.9.2004.

⁽³⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 20. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 363/2004 (EUT L 63, 28.2.2004, s. 20).

⁽⁴⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 33. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 364/2004 (EUT L 63, 28.2.2004, s. 22).

⁽⁵⁾ EGT L 337, 13.12.2002, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

⁽⁷⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

- 3.2 Det är viktigt att säkerställa förenlighet och samordning mellan gemenskapens politikområden när det gäller kontrollen av statligt stöd och när det gäller användningen av strukturfonderna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.

I den utsträckning som åtgärder berättigar till gemenskapsfinansiering kommer de att vara berättigade till statligt stöd endast om de uppfyller de kriterier som anges i förordning (EG) nr 2792/1999. Inte i något fall får det finansiella deltagandet uttryckt som en procentsats av de stödberättigande kostnaderna i stödekvaliteter överskrida den totala nivå på nationella bidrag och gemenskapsbidrag som fastställs i bilaga IV till den förordningen.

Kommissionen kommer att bedöma stöd för åtgärder som inte täcks av de här riktlinjerna eller av förordning (EG) nr 1595/2004 från fall till fall med hänsyn till de principer som avses i artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget och i den gemensamma fiskeripolitiken.

- 3.3 Det är viktigt att stöd inte beviljas om det inte är förenligt med gemenskapslagstiftningen, och särskilt med den gemensamma fiskeripolitiken. Statligt stöd får därför endast anses förenligt om medlemsstaten, innan stöd beviljas kontrollerar att de finansierade åtgärderna och deras effekter uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen. Under stödperioden måste medlemsstaterna kontrollera att stödmottagarna följer reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken. Om det under stödperioden visar sig att förmånstagaren inte följer den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser måste stödet återbetalas i proportion till hur allvarlig överträdelsen är.
- 3.4 För att säkerställa att stödet är nödvändigt och fungerar som ett incitament för att utveckla en viss verksamhet får stöd för verksamhet som stödmottagaren även skulle bedriva på rena marknadsvillkor inte anses förenligt med den gemensamma marknaden. Inget stöd får beviljas för verksamhet som redan har genomförts av stödmottagaren.
- 3.5 Statligt stöd får inte ha skyddande verkan: det skall tjäna syftet att främja rationalisering och effektivitet i produktion och saluföring av fiskeriprodukter. Varje form av sådant stöd måste leda till varaktiga förbättringar på ett sådant sätt att fiskesektorn kan utvecklas endast med intäkter från marknaden.
- 3.6 Statligt stöd för export av eller handel med fiskeprodukter inom gemenskapen är oförenligt med den gemensamma marknaden.
- 3.7 Statligt stöd, som beviljas utan krav på mottagarna att det ska tjäna den gemensamma fiskeripolitikens syften och som är avsett att förbättra företagets situation och öka deras likviditet eller som beräknas på den producerade eller saluförda kvantiteten, produktpriser, producerade enheter eller produktionsmedel och som har till effekt att reducera mottagarens produktionskostnader eller förbättra mottagarens inkomster, är driftsstöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen avser att strängt tillämpa denna regel på allt driftsstöd, inklusive stöd i form av skattelättnader eller lägre avgifter till socialförsäkrings- eller arbetslöshetsförsäkringssystem.
- 3.8 I öppenhetens intresse får inget statligt stöd av kommissionen förklaras vara förenligt om den berörda medlemsstaten inte har anmält det totala stödbeloppet per åtgärd och stödnivån.

Enligt kommissionens fasta praxis bör tröskelvärden normalt uttryckas som stödnivåer i förhållande till en uppsättning bidragsberättigande kostnader snarare än som maximala stödbelopp. Det tas emellertid hänsyn till alla faktorer som gör det möjligt att bedöma den reella fördelen för mottagaren.

Den kumulerade effekten för stödmottagaren av alla åtgärder som innehåller ett bidrag som beviljas av offentliga myndigheter enligt gemenskapslagstiftning eller nationella, regionala eller lokala författningar, särskilt sådana som är ägnade att främja regional ekonomisk utveckling, tas i beaktande vid bedömningen av statliga stödordningar.

- 3.9 Riktlinjerna för nationellt regionalt stöd ⁽¹⁾ gäller inte inom den här sektorn. De delar av regionala stödordningar som berör fiskerisektorn kommer att granskas på grundval av de här riktlinjerna.
- 3.10 Stöd för sådana åtgärder som omfattas av förordning (EG) nr 1595/2004 men som är avsedda att gynna andra företag än små och medelstora företag eller som överskrider de tröskelvärden som fastställs i artikel 1.3 i den förordningen, kommer att bedömas på grundval av de här riktlinjerna och de kriterier som fastställs för varje kategori av åtgärder i artiklarna 4–13 i den förordningen.

4. STÖD SOM KAN FÖRKLARAS FÖRENLIGT

4.1 Stöd som omfattas av vissa övergripande riktlinjer

- 4.1.1 Stöd för miljöskydd kommer att bedömas i enlighet med Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön ⁽²⁾. Förutom kraven i de riktlinjerna kommer statligt stöd till skydd för miljön inte att förklaras vara förenligt om det berör ett fartygs kapacitet eller tjänar till att öka effektiviteten i dess fiskeredskap.
- 4.1.2 Statligt stöd som syftar till att undsätta och omstrukturera företag i svårigheter kommer att bedömas i enlighet med Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽³⁾. Förutom kraven i de riktlinjerna får statligt stöd som syftar till omstrukturering av företag vars verksamhet inbegriper fiske till sjöss beviljas endast om och när en tillämplig plan har lämnats in till kommissionen för att minska flottans kapacitet utöver vad som är obligatoriskt enligt gemenskapslagstiftningen.

4.2 Stöd för definitiv uppläggning av fiskefartyg genom att de förs över till tredjeländer

Stöd för definitiv uppläggning av fiskefartyg genom att de förs över till tredjeländer, som inte är kopplat till inköp eller nybyggnad av fartyg, är förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att det uppfyller kraven i förordning (EG) nr 2792/1999 för berättigande till gemenskapsstöd, i synnerhet artikel 7.3 b, 7.5 b och c och artikel 8 i den förordningen och punkterna 1.1 och 1.2 i bilaga III till samma förordning.

I enlighet med artikel 11.3 i förordning (EG) nr 2371/2002, kommer utträde ur flottan med offentligt stöd att tillåtas endast om fiskelicensen enligt rådets förordning (EG) nr 3690/93 av den 20 december 1993 om ett gemenskapssystem för fastställande av bestämmelser om vilka uppgifter som minst måste ingå i fiskelicenser ⁽⁴⁾ och, i förekommande fall, fisketillstånden enligt relevanta förordningar, har dragits in.

4.3 Stöd för tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet

- 4.3.1 Stöd för tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet kan bedömas vara förenligt om villkoren i artikel 16 i förordning (EG) nr 2792/1999 är uppfyllda.

⁽¹⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9. Ändrade genom ändring av riktlinjerna om statligt stöd för regionala ändamål (EGT C 258, 9.9.2000, s. 5).

⁽²⁾ EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 341, 31.12.1993, s. 93.

Vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamheten inom ramen för en återhämtningsplan eller en förvaltningsplan får statligt stöd förklaras vara förenligt endast om planen har antagits enligt artikel 5 eller 6 i förordning (EG) nr 2371/2002.

Vid tillfälligt upphörande av fiskeverksamheten inom ramen för en nödgård får statligt stöd förklaras vara förenligt endast om åtgärden har beslutats av kommissionen i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 2371/2002 eller med artikel 45.1 i rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer⁽¹⁾ eller av en eller flera medlemsstater enligt antingen artikel 8 i förordning (EG) nr 2371/2002 eller artikel 45.2 i förordning (EG) nr 850/98.

- 4.3.2 I enlighet med artikel 12.6 i förordning (EG) nr 2792/1999 skall åtföljande sociala åtgärder för besättningsmedlemmar på berörda fiskefartyg kunna bedömas vara förenliga för att underlätta tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet inom ramen för planer för skydd av akvatiska resurser.

Beslut om upphörandet skall fattas av en medlemsstat enligt artikel 8, 9 eller 10 i förordning (EG) nr 2371/2002, artikel 46 i förordning (EG) nr 850/98, eller artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 88/98 av den 18 december 1997 om fastställande av vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Östersjön, Bälten och Öresund⁽²⁾ eller enligt artikel 1.3 i rådets förordning (EG) nr 1626/94 av den 27 juni 1994 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Medelhavet⁽³⁾.

Planerna för skydd av akvatiska resurser skall, utöver tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet, inbegripa effektiva åtgärder avsedda att minska fiskedödligheten, t.ex. genom permanent minskning av fiskekapaciteten eller genom beslut om tekniska åtgärder. Planerna skall anmälas till kommissionen och innehålla noggrant angivna och mätbara mål och en tidsplan.

Kommissionen kommer utan dröjsmål att begära yttrande över planerna av den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommitté (STECF) som inrättas enligt artikel 33.1 i förordning (EG) nr 2371/2002. Belägg för planernas sociala effekter och motiveringar för speciella åtgärder som går längre än den normala ordningen när det gäller social trygghet skall företes. Besättningsmedlemmar är endast sådana personer som har som sin huvudsakliga yrkesverksamhet ombord på ett fiskefartyg som bedriver fiske. Stöd till fartygsägare kommer inte att beviljas, utom i de fall där det handlar om fartygsägare vars huvudsysselsättning är att arbeta ombord på sina fartyg.

Vetenskapliga, och där det är nödvändigt, ekonomiska motiveringar för sådant stöd måste åtfölja anmälan av åtgärden till kommissionen. Åtgärderna får inte gå utöver vad som är ytterst nödvändigt för att uppnå målet med stödet och de måste ha en begränsad varaktighet. Överkompensation skall undvikas.

Ersättning som beviljas av en medlemsstat får ha en varaktighet av ett år och får förlängas med ytterligare ett år.

- 4.3.3 Statligt stöd som avses i punkterna 4.3.1. och 4.3.2. får endast ersätta delar av det inkomstbortfall som hör samman med det tillfälliga upphörandet.

- 4.3.4 Stöd som inrättas av en medlemsstat för att begränsa fiskeverksamhet för att minska fiskeansträngningen enligt artikel 16.2 i förordning (EG) nr 2371/2002 är inte tillåtet.

⁽¹⁾ EGT L 125, 27.4.1998, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 602/2004 (EUT L 97, 1.4.2004, s. 30).

⁽²⁾ EGT L 9, 15.1.1998, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 812/2004 (EUT L 150, 30.4.2004, s. 12).

⁽³⁾ EGT L 171, 6.7.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 813/2004 (EUT L 150, 30.4.2004, s. 32).

4.4. Stöd till investeringar i flottan

4.4.1 Stöd till förnyelse av fiskeflottan får anses vara förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med villkoren i artiklarna 9 och 10 i förordning (EG) nr 2792/1999 och enligt punkt 1.3 i bilaga III till samma förordning under förutsättning att det totala statliga stödet uttryckt i stödekvivalenter inte överskrider den totalnivå för nationellt stöd och gemenskapsstöd som fastställs i bilaga IV till den förordningen.

Stöd får inte beviljas till skeppsvarv för nybyggnad av gemenskapsfiskefartyg. Stöd till skeppsvarv för byggnad, reparation eller omställning av tredjelands fiskefartyg regleras i Rambestämmelser för statligt stöd till varvsindustrin ⁽¹⁾.

4.4.2 Stöd för modernisering och utrustning av fiskeflottan får anses förenligt med den gemensamma marknaden i enlighet med villkoren i artiklarna 9 och 10 i förordning (EG) nr 2792/1999 och punkt 1.4 i bilaga III till samma förordning under förutsättning att det totala statliga stödet uttryckt i stödekvivalenter inte överskrider den totalnivå för nationellt stöd och gemenskapsstöd som fastställs i bilaga IV till den förordningen.

4.4.3 Stöd som avses i punkterna 4.4.1 och 4.4.2 får beviljas endast om de bestämmelser är uppfyllda som anges i artikel 13 i förordning (EG) nr 2371/2002, i kommissionens förordning (EG) nr 1438/2003 av den 12 augusti 2003 om genomförandebestämmelser för gemenskapens flottpolitik enligt definitionen i kapitel III i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 ⁽²⁾, och i förekommande fall, i rådets förordning (EG) nr 639/2004 av den 30 mars 2004 om förvaltning av fiskeflottor som är registrerade i gemenskapens yttersta randområden ⁽³⁾.

4.4.4 Stöd för inköp av begagnade fiskefartyg skall anses vara förenligt med den gemensamma marknaden endast om det uppfyller bestämmelserna i artikel 12.3 d och 12.4 f i förordning (EG) nr 2792/1999.

4.4.5 Statligt stöd för investeringar i fiskeflottan kommer inte att anses vara förenligt med den gemensamma marknaden och får inte beviljas av en medlemsstat för åtgärder i anslutning till vilka avstängning av finansieringsstöd från gemenskapen har ägt rum i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EG) nr 2371/2002.

4.5 Socioekonomiska åtgärder

Inkomststöd till anställda i fiskeri- och vattenbrukssektorerna och till anställda i beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter får anses förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att det utgör en del av socioekonomiska stödåtgärder för att ersätta inkomstförluster som hör samman med åtgärder för att uppnå anpassning av kapaciteten enligt artikel 11.1 i förordning (EG) nr 2371/2002. Sådant stöd kommer att bedömas från fall till fall enligt de principer som anges i punkt 3. Vid fall av tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet gäller punkt 4.3.

4.6 Stöd för att kompensera för skador orsakade av naturkatastrofer eller exceptionella händelser

Enligt artikel 87.2 b i fördraget skall stöd för att kompensera för skador som uppstått genom naturkatastrofer eller exceptionella händelser anses vara förenliga med den gemensamma marknaden.

För att sådana stöd skall anses vara förenliga med den gemensamma marknaden måste nivån på de skador som uppstått genom naturkatastrofer eller exceptionella händelser uppgå till minst 20 % av den genomsnittliga omsättningen för det berörda företaget under de föregående tre åren i mål 1-områden enligt definitionen i artikel 3 i förordning (EG) nr 1260/1999 och inklusive alla de områden som anges i artikel 6.1 i den förordningen, och 30 % i övriga områden.

⁽¹⁾ EUT C 317, 30.12.2003, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 204, 13.8.2003, s. 21. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 916/2004 (EUT L 163, 30.4.2004, s. 81).

⁽³⁾ EUT L 102, 7.4.2004, s. 9.

När det väl har slagits fast att en naturkatastrof eller en exceptionell händelse har inträffat är stöd på högst 100 % för att täcka kostnaderna för materiella skador tillåtet. Ersättningen skall beräknas för den individuella stödmottagaren och överkompensation skall undvikas. Belopp som har tagits emot från en försäkring eller normala kostnader som skall bäras av mottagaren skall dras ifrån. Skador som skulle kunna täckas av ett normalt kommersiellt försäkringsavtal eller utgör en normal företagsrisk är inte stödberättigande.

Allt stöd måste dock beviljas inom tre år efter den händelse till vilken det är knutet.

4.7 De yttersta randområdena

I de fall där gemenskapslagstiftningen särskilt handlar om de yttersta randområdena, vilket är fallet med bestämmelserna i bilaga IV till förordning (EG) nr 2792/1999 om stödnivåer för investeringar i fiskerisektorn, kommer kommissionen att förklara att stöd till fiskerisektorn i dessa områden är förenligt med den gemensamma marknaden endast om det uppfyller kraven i de bestämmelserna. I fråga om åtgärder, för vilka inga särskilda bestämmelser för de yttersta randområdena föreligger, kommer stöd utformat för att tillgodose behoven i de yttersta randområdena att bedömas från fall till fall och med beaktande av dessa områdens särdrag som anges i artikel 299.2 i fördraget å ena sidan och den potentiella effekten av åtgärderna på konkurrensen i de områdena och i andra delar av gemenskapen å den andra.

4.8 Stöd som finansieras genom skattelikhande avgifter

Stödordningar som finansieras genom speciella avgifter, särskilt skattelikhande avgifter, som läggs på vissa fiskeri- och vattenbruksprodukter oberoende av deras ursprung, får anses vara förenliga med den gemensamma marknaden om stödordningarna gynnar både inhemska och importerade produkter och om stödet som sådant uppfyller villkoren i de här riktlinjerna.

5. PROCEDURFRÅGOR

Kommissionen påminner om att bestämmelserna i förordning (EG) nr 659/1999 och tillämpningsföreskrifterna för dessa gäller.

Medlemsstaterna är i synnerhet skyldiga att, i de fall där kommissionen har fattat ett negativt beslut om ett stöd som har beviljats utan att det har anmälts till eller godkänts av kommissionen, återkräva stödet med ränta från stödmottagaren enligt de villkor som anges i artikel 14 i förordning (EG) nr 659/1999.

För att skynda på granskningen av stödåtgärder uppmanas medlemsstaterna att fylla i formulären i del I och del III.14 i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾.

5.1 Förnyad anmälan och årlig rapport

För att kommissionen skall kunna fullgöra sin uppgift att fortlöpande övervaka alla de stödordningar som förekommer i medlemsstaterna, skall medlemsstaterna göra förnyad anmälan till kommissionen av stadigvarande stödordningar senast två månader före tioårsdagen av det datum då de trädde i kraft.

I artikel 21 i förordning (EG) nr 659/1999 föreskrivs att medlemsstaterna skall ge in årliga rapporter till kommissionen om alla befintliga stödordningar för vilka ingen särskild rapporteringsskyldighet har föreskrivits i ett villkorligt beslut. Individuella stöd som beviljats utanför en godkänd stödordning skall inkluderas i dessa rapporter. Den årliga rapporten skall innehålla all relevant information enligt det formulär som återfinns i bilaga III C till förordning (EG) nr 794/2004.

⁽¹⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

5.2 Förslag till lämpliga åtgärder

De här riktlinjerna ersätter de tidigare riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk ⁽¹⁾ som ett resultat av utvecklingen av den gemensamma fiskeripolitiken, särskilt genom antagandet av förordning (EG) nr 2369/2002 om ändring av förordning (EG) nr 2792/1999 och genom antagandet av förordning (EG) nr 2371/2002 och förordning (EG) nr 1595/2004.

Kommissionen kommer att ändra de här riktlinjerna om och när erfarenheter har vunnits av reguljär granskning av statliga stöd och mot bakgrund av utvecklingen av den gemensamma fiskeripolitiken.

Kommissionen föreslår i enlighet med artikel 88.1 i fördraget och artikel 18 i förordning (EG) nr 659/1999 att medlemsstaterna skall ändra sina befintliga stödordningar för stöd inom fiskerisektorn så att dessa senast den 1 januari 2005 är förenliga med de här riktlinjerna.

Medlemsstaterna uppmanas att skriftligen bekräfta att de godtar dessa förslag till åtgärder senast den 15 november 2004.

Om en medlemsstat inte har inkommit med en skriftlig bekräftelse senast detta datum och om den inte skriftligen har angivit att den inte instämmer, kommer kommissionen att anse att den berörda medlemsstaten har godtagit dessa förslag.

Om en medlemsstat inte godtar förslagen i deras helhet eller delar av dessa senast den 15 november 2004, kommer kommissionen att vidta åtgärder i enlighet med artikel 19.2 i förordning (EG) nr 659/1999.

5.3 Datum för tillämpning

Kommissionen kommer att tillämpa dessa riktlinjer från och med den 1 november 2004 på alla stödansmälningar som görs det datumet eller senare.

Ett "olagligt stöd" i den mening som avses i artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/1999 kommer att bedömas i enlighet med de riktlinjer som var i kraft vid den tidpunkt då det beslutsdokument trädde i kraft enligt vilket stödet har inrättats.

Hänvisningar i dessa riktlinjer till gemenskapslagstiftning eller till kommissionens riktlinjer skall tolkas som att de innefattar en hänvisning till varje förändring i det regelverket efter den 1 november 2004.

⁽¹⁾ EGT C 19, 20.1.2001, s. 7.

**Tillkännagivande enligt artikel 27.4 i rådets förordning nr 1/2003 om ärende COMP/C.2/37.214 –
Gemensam försäljning av medierättigheterna till tyska bundesligan**

(2004/C 229/04)

(Text av betydelse för EES)

1. Inledning

- (1) Den 25 augusti 1998 ansökte tyska fotbollsförbundet (Deutscher Fußballbund, DFB) i enlighet med artikel 2 respektive 4 i förordning nr 17 om ett icke-ingripandebesked eller ett undantag enligt artikel 81.3 i EG-fördraget för sin centrala försäljning av TV- och radorättigheter och andra nyttjandeformer⁽¹⁾ av matcher i första och andra bundesligan för herrar. Den 30 oktober 2003 meddelade kommissionen i ett tillkännagivande enligt artikel 19.3 i förordning 17 i Europeiska unionens officiella tidning sin avsikt att göra en gynnsam bedömning av den ändrade ordningen om den centrala försäljningen⁽²⁾ och mottog därpå kommentarer från berörda parter.

2. Preliminär bedömning

- (2) Den 18 juni 2004 delgav kommissionen DFB och ligaförbundet sin preliminära bedömning i den mening som avses i artikel 9.1 i rådets förordning (EG) nr 1/2003.
- (3) Problemen ligger enligt kommissionens preliminära bedömning i överföringen av klubbarnas medierättigheter för första och andra bundesligan till ligaförbundet och den efterföljande centrala försäljningen. Ligaförbundet bestämmer priset på nyttjanderätten samt typen av försäljning och dess omfattning i försäljningsavtalen. Genom avtalet om central försäljning och den efterföljande gemensamma försäljningen hindras klubbarna från att självständigt förhandla med TV- och radiobolagen och/eller sporträttighetsföretagen. Konkurrens saknas vid försäljningen av rättigheter. Klubbarna hindras i synnerhet från att fatta oberoende affärsbeslut om priset eller från att utforma typen och omfattningen av försäljningen av rättigheter på ett sätt som avviker från den centrala försäljningen.
- (4) Därutöver har den centrala försäljningen enligt den preliminära bedömningen en negativ inverkan på de efterföljande marknadsleden på de relevanta TV-marknaderna och marknaderna för de nya medierna, eftersom möjligheten att erbjuda fotboll i programföretagens reklam är ett viktigt inslag i konkurrensen om reklamintäkter och abonnenter eller beställ-TV-kunder.

3. Åtaganden

- (5) Ligaförbundet bekräftade de åtaganden som man hade lagt fram inom ramen för det tidigare anmälningsförfarandet. Synpunkterna på dessa hade då redan beaktats inom ramen för artikel 19.3 i förordning nr 17, numera i den mening som avses i artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1/2003. Dessa åtaganden återges i sammanfattning nedan, men återfinns i sin helhet på Internet, på webbplatsen som tillhör Generaldirektoratet för konkurrens.
- (6) Ligarättigheterna bjuds ut i flera paket via ett öppet och icke-diskriminerande förfarande. Inget avtal, vare sig med representanter eller med underleverantörer, får ha längre löptid än tre säsonger.
- (7) Direktsändningar från bundesligan och andra bundesligan bjuds ut separat i två paket, både för fri TV och betal-TV. Ett tredje paket ger köparen rätt till direktsändning av minst två matcher i bundesligan samt ett sammandrag av höjdpunkterna i efterhand i fri TV. Ett fjärde paket omfattar direktsändningar från andra bundesligan samt ett sammandrag av höjdpunkterna i efterhand i fri TV. Rättigheterna till andra- och tredjehandsnyttjande erbjuds i paket 5. Paketerna 3–5 kan dock tilldelas flera operatörer.

⁽¹⁾ Den centrala försäljningen omfattar alla typer av sändningsrättigheter: fri TV (free-TV), betal-TV (pay-TV), beställ-TV (pay-per-view), marksända TV-sändningar, sändningar via kabel eller satellit, direktsändningar, förinspelade program, sändning av hela matcher, utdrag eller höjdpunkter samt radio. Den omfattar även rättigheterna till befintliga och framtida tekniska installationer av alla slag, t.ex. UMTS, Internet eller business-TV.

⁽²⁾ EUT C 261, 30.10.2003, s. 13.

- (8) Paket 6 omfattar rätten via Internet att sända matcher i bundesligan och andra bundesligan direkt eller mycket snart efter realtid. Från den 1 juli 2006 omfattar paketet även rätten att sända matcherna direkt eller mycket snart efter realtid. Då kommer ligaförbundet varje dag som matcher spelas totalt att erbjuda minst 90 minuter direktrapportering från matcherna via Internet, exempelvis genom länkning. Ytterligare ett sjunde paket gäller sammandrag av höjdpunkterna i efterhand. Paket 8 innehåller rättigheterna att sända matcherna i bundesligan eller andra bundesligan direkt, nästan direkt eller i efterhand via mobiltelefon. Paket 9 berättigar till sändningar av matchavsnitt från bundesligan eller andra bundesligan i efterhand via mobiltelefon.
- (9) Varje klubb kan sälja sina hemmamatcher delvis eller i sin helhet till fri TV 24 timmar efter matchen, för ett sändningstillfälle inom EES.
- (10) Varje klubb kan 1,5 timme efter matchernas slut sända en sammanfattning på upp till 30 minuter av sina hemma- och bortamatcher via Internet. Från den 1 juli 2006 kan alla klubbar rapportera utan begränsningar i omfattningen från sina hemma- och bortamatcher på sin egen eller någon tredje parts webbplats. Varje klubb kan sälja rättigheterna att rapportera från sina hemmamatcher inom EES till en mobiltelefonoperatör. Klubbarna kan utan begränsning efter matchernas slut sända sina hemmamatcher över det fria radionätet. Direktsändningar får inte överskrida 10 minuter per halvlek.
- (11) De ovan beskrivna rättigheterna får inte nyttjas på ett sådant sätt att en användare kan framställa en produkt som orsakar intressekonflikter med DFB, ligaförbundet eller någon av dem som har förvärvat en enhetlig produkt genom något av paketen 1–9 och som hotar att äventyra fördelarna med märkesreklam (branding) och central marknadsföring (one-stop-shop).
- (12) Enligt parternas förslag tillfaller outnyttjade rättigheter klubbarna. Ligaförbundet får dock fortsätta att parallellt och utan ensamrätt marknadsföra de berörda paketen. Detta gäller exempelvis när ligaförbundet inte har lyckats sälja alla rättigheter som är avsedda för central försäljning. Om förbundet efter 14 dagar från säsongens första speldag inte har lyckats sluta avtal med någon användare om något av de ovannämnda paketen enligt den fastlagda modellen, får klubbarna från och med den dagen och fram till säsongens slut själva sälja rättigheterna till sina hemmamatcher inom ramen för de rättigheter som ingår i det outnyttjade paketet. Klubbarna har även rätt att överta försäljningen av rättigheter om en köpare utan fullgoda skäl underlåter att utöva sina rättigheter.
- (13) Ändringarna på TV-området, som de beskrivs på Internet, kommer att träda i kraft den 1 juli 2006. Alla andra ändringar gäller från och med den 1 juli 2004. Dessa övergångsperioder gör att konkurrensproblemen kommer att kunna undanröjas gradvis, utan att spelet i bundesligan och andra bundesligan utsätts för några störningar.
- (14) De licensavtal som kommer att slutas omfattas inte av det ovan beskrivna försäljningssystemet. Kommissionen förbehåller sig rätten att granska dessa avtal separat i förhållande till gemenskapslagstiftningen, särskilt om en kombination av flera av de centralt saluförda paket som innehåller exklusiva rättigheter förvärfvas av en och samma operatör.

4. Kommissionens avsikter

- (15) Med förbehåll för resultatet av marknadsundersökningen avser kommissionen att fatta ett beslut enligt artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1/2003, som innebär att de ovan sammanfattade åtagandena, offentliggjorda i sin helhet på webbplatsen för Generaldirektoratet för konkurrens, görs bindande. Kommissionen uppmanar därför alla berörda parter att inkomma med synpunkter inom en månad från dagen för offentliggörandet av detta tillkännagivande.
- (16) Berörda parter uppmanas även att lämna in en icke-konfidentiell version av sina synpunkter, där affärshemligheter och övrig konfidentiell information är struken och ersatt av antingen en icke-konfidentiell sammanfattning eller markerad som [affärshemlighet] eller [konfidentiell information].

- (17) Synpunkterna skall märkas med "COMP/C.2/37.214 – Gemensam försäljning av medierättigheterna till tyska bundesligan" och skickas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för antitrust
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 295 01 28

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration
(Ärende COMP/M.3545 – Rewe/ASP)

(2004/C 229/05)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 3 september 2004 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns endast på tyska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>) kostnadsfritt. Denna webbplats ger olika möjligheter att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form i den CDE versionen av CELEX-databasen, under dokumentnummer 32004M3545. CELEX är det datoriserade dokumentationssystemet för gemenskapsrätten. (<http://europa.eu.int/celex>)

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration
(Ärende COMP/M.3539 – Goldman Sachs/QMH)

(2004/C 229/06)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 7 september 2004 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas tillgängligt

- på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>) kostnadsfritt. Denna webbplats ger olika möjligheter att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, även uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
 - i elektronisk form i den CEN versionen av CELEX-databasen, under dokumentnummer 32004M3539. CELEX är det datoriserade dokumentationssystemet för gemenskapsrätten. (<http://europa.eu.int/celex>)
-